

HET GEHEIM VAN ITALIE

Glamping in de Marken

Eeuwenoude stadjes, vergezichten om bij weg te dromen en bewoners die je gastvrij ontvangen. Vergeet Toscane of Umbrië en ontdek de Marken, waar het leven goed is.

TEKST MEREL VAN DER LANDE FOTOGRAFIE MAARTEN STOLP MET DANK AAN WWW.TENDI.NL & TENUTA TREDICI ULIVI

Mike (40),
Sabine (40)
en Luna (3)
Karssen

TENUTA TREDICI ULIVI

Dat Le Marche nog niet is overspoeld door toeristen en de rust er overheerst, was in 2005 voor Annabelle en Jeroen reden het landgoed te kopen. Ze wonen met hun drie kinderen op deze *agricampeggio* met biologische olijfgaard, rozemarijn- en lavendelstruiken, een geit en kampeerplekken. www.tredicilivi.com, www.tendi.nl

Zo heerlijk luxe, die safaritent! Compleet met eigen sanitair en opgemaakte bedden bij aankomst

Zonder navigatie is het even zoeken naar Tenuta Tredici Ulivi. Het landgoed ligt verscholen in een kom in de heuvels net buiten Senigallia, een van de oudere badplaatsen van Italië. De locals aan wie we de weg vragen, leggen geduldig – en herhaaldelijk – uit waar we heen moeten. Gelukkig is het absoluut geen straf om in deze omgeving te verdwalen. Op weg naar boven slingeren we door velden vol vrolijke zonnebloemen, kilometers achter elkaar. Dan zien we weer goudgele graanvelden, met heel af en toe een doorkijkje op de Adriatische Zee. We arriveren nog net op tijd voor het welkomstdiner dat de Nederlandse eigenares, Annabelle Tops, elke zaterdag voor haar gasten organiseert. De mooi gedekte tafel staat dit keer tussen de dertien olijfbomen waarnaar het landgoed is vernoemd. Over de toppen van de heuvels schijnt de late namiddagzon en terwijl de wiewaal zijn laatste toegift van de dag fluit, worden dampende schalen met verse pasta op tafel gezet. *Benvenuti alle Marche!*

ROZE NATUURLIJK!

“Ijs, ijs, ijs!”, kwettert de kleine Luna (3) als we de volgende ochtend in de auto zitten. We zijn samen met de familie Karssen op weg naar Corinaldo, een middeleeuws dorpje met een van de bestbewaarde stadsmuren van Italië én – hopelijk – een *gelateria*. Moeder Sabine lacht: “We hebben haar een ijsje beloofd.” Een half uurtje later slenteren we door de rustige smalle straatjes, in de aangename schaduw van de hoge stadsmuren. Om op de oude stadsmuur te komen, moeten we door het straatje, de steile trap af. Sabine en Mike pakken ieder een arm van Luna en gezamenlijk hupsen ze naar beneden. Daar wacht een indrukwekkend

uitzicht over de heuvels rond Corinaldo. Zelfs Luna is er even stil van. Maar dan herinnert ze zich het beloofde ijsje. We wandelen nog een klein stukje verder over de muur voordat we aan de klim terug omhoog beginnen. Als Sabine een kerk van binnen wil bekijken, legt Luna wijselijk haar vinger op haar mond om ons het zwijgen op te leggen. “Goed zo Luna”, prijst Mike zijn dochter. Niet veel verder zien we dan eindelijk een *gelateria* en krijgt de geduldige Luna haar ijsje. Welke kleur ze wil, laat zich makkelijk raden. “Róze natuurlijk!” ▶

BEHALVE VOGELS, EEN
GEIT EN SPELENDE
KINDEREN HOOR JE
HIER HELEMAAL NIETS

Urenlang slingeren door velden vol zonnebloemen

ZOETE INVAL

Twee staartjes – een blonde en een bruine – steken nog net boven het hoge gras achter de tenten uit. Het is Luna die zich op de camping prima vermaakt met een leeftijdsgenootje. “Ze zijn veldbloemen voor me aan het plukken”, vertelt Sabine. “Toevallig kwamen we tegelijk aan met een stel dat ook een dochter van drie heeft. We hadden meteen een goede klik en die meiden ook. Dat is een leuk extraatje, maar deze plek is sowieso fantastisch. Hier hoor je behalve vogels, een geit en spelende kinderen helemaal niets. Vanuit de tent hebben we het beste uitzicht van de wereld. En als we de drukte willen opzoeken, komen we met de auto overal.”

Even later komen de burens aanlopen met een fles gekoelde witte wijn. “Trek in een...” De buurvrouw hoeft niet eens uit te praten. “Natuurlijk, kom er gezellig bij!”, zegt Mike gastvrij. Terwijl de meiden in de hangmat schommelen, elkaar nat spetteren in het zwembad en het stapelbed in de tent tot hut ombouwen, genieten de ouders op hun terras van een lokaal wijntje. “Het ultieme vakantiegevoel”, zucht Sabine tevreden.

BABYFOONS IN DE BOOM

“Kijk eens welke schelpen ik allemaal gevonden heb!” Trots laat Luna de buit aan haar vriendinnetje zien. “Vandaag hebben we een dagje strand gedaan”, vertelt Sabine terwijl ze de pasta klaarmaakt in de tent. De kilometerslange boulevard van Senigallia is een aaneenschakeling van kleurrijke strandpaviljoens, waar je – zeker doordeweeks – in alle rust onder de palmbomen kunt eten met uitzicht op de prachtige blauwe zee. “We hebben eerst geluncht in een visrestaurant. Daarna hebben we een parasol en twee ligbedden gehuurd en terwijl Luna zich vermaakte met schelpen zoeken, konden wij een boekje lezen.”

Als het avondeten op is, de kleintjes in bed liggen en het stil is in de tenten, verzamelen de volwassenen zich rond het kampvuur. De babyfoons hangen even verderop in een boom, voor het geval dat. En onder het genot van een drankje komen de goede gesprekken langzaam maar zeker op gang. Vakantie zoals het bedoeld is. ◀

DOEN!

ARTY URBINO

Universiteitsstad Urbino ademt kunstzinnigheid. Slenter door de straatjes, eet huisgemaakte pasta bij Il Girarrosto op Piazza San Francesco en bezoek het geboortehuis van kunstschilder Rafael, het Palazzo Ducale en de Duomo.

VERS, VERSER, VERST

Niet missen: de markt op donderdagochtend op het marktplein en langs de rivier Misa. Tussen vijf en zeven uur 's ochtends scoor je dagverse vis in de haven van Senigallia.

FLY-DRIVE

Wil je een makkie deze vakantie? Vlieg dan naar Bologna en huur via www.sunnycars.nl alvast in Nederland een auto met een all-inclusive tarief.

DE MIX VAN GLAMPEN
IN HET GROEN, EEN
STADJE EN STRAND
IS PERFECT